

POSTANOWIENIE

23 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 23 czerwca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z wniosku M.A.
z udziałem K.K.
o podział majątku wspólnego,
na skutek skargi kasacyjnej M.A.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim
z 24 czerwca 2022 r., V Ca 202/22,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) ustala, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

(Ł.W.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 czerwca 2022 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim, w sprawie z wniosku M.A. z udziałem K.K. o podział majątku wspólnego, na skutek apelacji wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z 20 grudnia 2021 r., oddalił apelację (pkt I) oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania (pkt II).

Wnioskodawczynie wniosła skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia zaskarżonego orzeczenia w zakresie punktu 1 i przekazania sprawy, w tym

zakresie, do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące tematyki świadczeń przyznanych występującemu wspólnikowi spółki cywilnej, w kontekście ich ewentualnego zaliczenia do wspólności ustawowej małżeńskiej. Ponadto, w ocenie skarżącej sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych tj. art. 31 § 2 pkt 1 k.r.o. oraz art. 33 pkt 7 k.r.o. w części dotyczącej pojęć „dochodów z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków” oraz „wierzytelności z tytułu innej działalności zarobkowej jednego z małżonków”.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestnik wniósł o odmowę jej przyjęcia do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy na etapie wstępnej kontroli skargi (przedsądu) ocenia tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Etap tzw. przedsądu przewidziany w art. 398⁹ k.p.c. polega na wstępnej ocenie skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania jest ograniczony – co należy podkreślić –

wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez stronę skarżącą na tę przesłankę wymaga sformułowania zagadnienia oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z 26 września 2005 r., II PK 98/05, z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Zagadnienie prawne przedstawione w skardze kasacyjnej w niniejszej sprawie nie spełnia powyższego kryterium. Strona skarżąca nie wskazuje bowiem, że jest istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, zaś jego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. W skardze kasacyjnej wręcz wskazano, że judykatura wielokrotnie zajmowała się problematyką spółki cywilnej i trudnościami przy ocenie przynależności poszczególnych praw majątkowych wspólnika wynikających ze stosunku spółki do majątku wspólnego małżonków. Ponadto, jak trafnie podkreślono w zaskarżonym orzeczeniu, zbliżona problematyka została szeroko rozważana w postanowieniu Sądu Najwyższego z 16 stycznia 2013r. (II CSK 193/12).

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano także potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne

mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z 28 marca 2007r., II CSK 84/07; z 11 stycznia 2008r., I UK 283/07; z 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08).

Skarga kasacyjna w niniejszej sprawie nie spełnia również powyższego kryterium. Zawarty w skardze wniosek oparty na potrzebie wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie został wadliwie sformułowany, gdyż nie powołano aktualnego orzecznictwa wskazującego na istnienie takich rozbieżności w odniesieniu do regulacji z art. 31 § 2 pkt 1 oraz art. 33 pkt 7 k.r.o. Ponadto uzasadnienie skargi kasacyjnej nie wskazuje, aby sformułowane przez stronę skarżącą wątpliwości miały służyć rozwojowi orzecznictwa i wykładni prawa. Wskazana argumentacja stanowi w istocie polemikę ze stanowiskiem sądu, jest osadzona w okolicznościach sprawy, nie prezentuje zatem syntetycznie sformułowanego, ogólnego problemu prawnego, który wymagałby wyjaśnienia w trybie nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

(ŁW)

[as]

